

[Jens Foged.]

indgangen i EF, hvor vi bør investere, alt hvad vi kan, hvor private personer vel ikke har alt for gode muligheder for at gøre det, men hvor aktieselskaber netop er det instrument, der kan skabe gode arbejdspladser, og som er i stand til i det hele taget at udbygge Danmark hurtigere, end vi ellers kunne udbygges. Nu kommer regeringen og tapper disse aktieselskaber for yderligere 300 mill. kr. Jeg er helt sikker på, at finansministeren ikke kan lide, at jeg bruger udtrykket erhvervsfjendsk. Så siger vi, at det er investeringsfjendsk, for det er det, for de penge er taget fra folk, der investerer i den udstrækning, som vi netop ønsker det.

Samtidig har regeringen allerede nu bebudet et forslag om skat på boliger, lejeboliger, og den har bebudet en ny skat på erhvervsbygninger. Jeg erindrer, at det engang, da jeg rejste i udlandet, over for mig fra vedkommende land blev sagt, at når der ikke investeres nævneværdigt her i vort land, er det, fordi vi har skat på vort produktionsapparat, herunder bygninger. Det er derfor, vort land er blevet stillestående. Ingen tør, ingen vil investere i de områder. Man kører altså i, skal vi sige lavt gear, fordi man ved at investere bliver yderligere beskattet. Vi stikker ikke hovedet godvilligt ind i maskinen, blev der sagt. Jeg tror derfor, det er aldeles forkert, at ministeren gør dette her nu.

Det næste er, at udbyttet også, hvor det nu havner, bliver beskattet, og jeg er enig med hr. Stetter i, at den dobbeltbeskatning, der her finder sted, bør ministeren nu tage op til ny overvejelse. Det er ikke rimeligt, at først beskatter man erhvervsvirksomhederne, aktieselskaberne, og hvad der nu hører derindunder, derefter beskatter man de penge, som engang ligesom er gået fri af beskatningen, i det øjeblik, de havner hos den enkelte borger med den progressive skala, som nu engang findes inden for dette område, og derfor har staten nu fået både i pose og sæk.

Jeg tænker, finansministeren har fået ind-

tryk af, at vi ikke kan tiltræde dette lovforslag. Det omfatter ikke alene almindelige aktieselskaber, men også brugsforeninger, produktionsforeninger og indkøbsforeninger, ting, som har særdeles nær tilknytning til både produktion og forbrug. Kan ministeren da ikke se, at man på den måde bestemmer, skal vi sige også den enkelte borgers måde at bruge sine penge på, at dette, når det gælder produktionsforeninger, nødvendigvis også må ramme konkurrenceevnen. Jeg ved godt, at ministeren i fremsættelsestalen, har sagt, at det ikke rammer konkurrenceevnen, at det ikke har nogen forbindelse med det i realiteten. Ja men det har det jo. Man kan nok sige det, men man kan ikke mene det. Regeringen har samtidig bebudet, at den vil komme med forslag om skærper vedrørende selvejende institutioner, vedrørende legater, vedrørende stiftelser, vedrørende sparekasser. Jo, man har det hele med. Jeg håber, at vi snart kan få sat et punktum for disse evindelige forhøjelser i skat. Og argumentationen, som hr. Ove Hansen også var inde på, er, at selskabsskatten naturligvis skal stige i samme takt som den personlige skat. Hvorfor dog det? Det er der da ingen særlig begrundelse for. Det kunne da udmærket være stik modsat. Man kan da godt udskrive personlige skatter, endda også indirekte skatter, uden at selskabsskatten absolut skal følge med. Der kommer vel også snart en forøget skat på andre områder, på totalisatorer og travløb, og hvad ved jeg, det skal vel også følge den personlige skat. Men begrundelsen passer ikke.

Stigningen er beregnet til at skulle være 18 pct. over hele linjen. Vi vil kun give udtryk for, at vi finder, at regeringen på dette område optræder erhvervsfjendsk og investeringsfjendsk, og det må være forkert i den givne situation.

Dagmar Andreasen: Når dette lovforslag fremsættes på et tidspunkt, hvor det drejer sig om at mindske afstanden mellem værdien af produktionen og værdien af købekraften, kan det kun skyldes den alminde-